



Република Србија  
МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА  
Сектор за припрему прописа који нису  
у делокругу рада других сектора  
Број: 011-00-00173/2010-27  
Београд, 27. јула 2010. године

**УПРАВА ЗА ЈАВНЕ НАБАВКЕ  
КОМИСИЈА ЗА ЗАШТИТУ ПРАВА**

11000 Београд  
Немањина 22-26

Дописом Комисије за заштиту права Бр. 4-00-1252/2009 од 30. марта 2010. године, овом министарству је достављен захтев за давање мишљења „да ли се у поступку прикупљања понуда за реализацију ћачких екскурзија спроводи поступак јавне набавке према Закону о јавним набавкама, тј. да ли је услуга организовања екскурзија јавна набавка у смислу члана 2. став 1. тачка 1) ЗЈН“.

С тим у вези, дајемо следеће

**МИШЉЕЊЕ**

Установе образовања и васпитања, у које спадају и основне и средње школе су наручници јавних набавки, у смислу Закона о јавним набавкама („Службени гласник РС“, број 116/08) (у даљем тексту: Закон).

Наиме, наручилац јавне набавке је државни орган, организација, установа и други директни или индиректни корисник буџетских средстава у смислу закона којим се уређује буџетски систем и буџет, као и организација за обавезно социјално осигурување (члан 3. тачка 1. Закона).

Јавна набавка је прибављање добара и услуга или уступање извођења радова од стране држavnог органа, организације, установе или других правних лица који се, у смислу овог закона, сматрају наручницима, на начин и под условима прописаним овим законом (члан 2. став 1. тачка 1. Закона).

У примени наведених законских одредби није спорно да су основне и средње школе, као установе образовања и васпитања наручници јавних набавки, односно да су обавезне да набавку добара и услуга и уступање извођења радова, спроводе под условима, на начин и у поступку који је уређен Законом.

Међутим, у пракси се, као спорно појавило питање у вези са набавком услуга туристичких агенција које се односе на реализације (извођење) екскурзија ученика

основних и средњих школа, односно „да ли се у поступку прикупљања понуда за реализацију ђачких екскурзија спроводи поступак јавне набавке према Закону о јавним набавкама“.

Због тога би, приликом тумачења наведене правне ситуације, првенствено требало водити рачуна о правном режиму средстава која су прикупљена од родитеља, ради плаћања цене услуге туристичке агенције која реализује, односно изводи екскурзију. Ово стога што законски појам јавних средстава, сагласно члану 2. став 1. тачка 26. Закона, обухвата, између остalog сва средства која прикупљају, примају, чувају, опредељују и троше наручници.

Наиме, у случају да основне и средње школе, које имају статус наручнице јавних набавки, у смислу члана члан 3. тачка 1. Закона на било који начин прикупљају, примају, чувају, опредељују и троше средства која су прикупљена од родитеља, дужне су да поштују поступак прописан Законом. То значи, да су основне и средње школе у обавези да примењује Закон, независно од извора финансирања конкретне набавке, односно без обзира што су средства за конкретну набавку - ђачку екскурзију обезбеђена из средстава прикупљених од родитеља.

У супротном, ако у поступку избора туристичке агенције школа обавља само послове који се односе на припрему организације и извођења програма екскурзије (нпр. објављивање огласа за путовање ученика у дневним новинама, ради прикупљања понуда), а не предузима послове и које за последицу имају контролу и располагање средствима која су прикупљена од родитеља, ради плаћања цене екскурзије, на спровођење поступка избора туристичке агенција која реализује (изводи) екскурзије ученика основних и средњих школа, нема места примени Закона.

